

Απόφαση ΣτΕ 1135/2000

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 18 Μαρτίου 1999 με την εξής σύνθεση: Γ. Δεληγιάννης, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Γ' Τμήματος, Π. Πικραμμένος, Δ. Μπριόλας, Σύμβουλοι, Π. Καρλή, Κ. Πισπιρίγκος, Πάρεδροι, Αντ. Γαϊτάνης, Γραμματέας του Γ' Τμήματος.

Για να δικάσει την από 28 Απριλίου 1994 έφεση:

του....., κατοίκου, οδός, ο οποίος παρέστη με τη δικηγόρο Α. Γιαννακάκου (Α.Μ. 3342), που την διόρισε στο ακροατήριο,

κατά του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, ο οποίος παρέστη με τον Α. Χαρλαύτη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

και κατά της υπ' αριθ. 1058/1993 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της Εισηγήτριας, Παρέδρου Π. Καρλή.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε την πληρεξούσια του εκκαλούντος, η οποία ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους εφέσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η έφεση και τον αντιπρόσωπο του Υπουργού, που ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινομένης εφέσεως έχουν καταβληθεί τα νόμιμα τέλη (υπ' αριθ. 2209720-1/1994 Διπλότυπα Δ.Ο.Υ. Δικαστικών Εισπράξεων Αθηνών) και το παράβολο (υπ' αριθ. 1865422, 1005967, 1865423/1994 ειδικά γραμμάτια παραβόλου).

2. Επειδή, με την έφεση αυτή ζητείται η εξαφάνιση της υπ' αριθ. 1058/1993 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση ακυρώσεως του εκκαλούντος, κελουστή του Π.Ν. σε αποστρατεία κατά της από 21.10.1991 αποφάσεως του μικτού ειδικού συμβουλίου του άρθρου 4 του ν. 322/1976, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση αποκαταστάσεώς του κατ' εφαρμογή του ν. 1447/1984.

3. Επειδή, στο άρθρο 9 παρ. 1 του ν. 1447/1984 "Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων του Ν.Δ. 197/1974 "περί κρίσεως των στρατιωτικών των Ενόπλων Δυνάμεων των εξελθόντων της Υπηρεσίας από 21.6.1967 μέχρι 23.7.1974" (ΦΕΚ Α' 361), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε από τον Ν. 322/1976 (ΦΕΚ Α' 144) και άλλες διατάξεις" (Α' 85) ορίζεται ότι: "Οι υπαγόμενοι στις διατάξεις του παρόντος νόμου . . . κρίνονται ύστερα από αίτησή τους που υποβάλλεται στα αρμόδια Γενικά Επιτελεία των κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων . . . μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριών μηνών από την δημοσίευση του παρόντος . . .". Εξάλλου, με το άρθρο 21 του ν. 1848/1989 (Α' 112) που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως στις 8.5.1989 η ανωτέρω προθεσμία παρατάθηκε για τρεις μήνες από τη δημοσίευση του τελευταίου αυτού νόμου.

4. Επειδή, περαιτέρω κατά γενική αρχή του δικαίου ανωτέρω βία, συνεπαγομένη την αναστολή των προβλεπομένων από τον νόμο ανατρεπτικών προθεσμιών για όσο

χρόνο αυτή διαρκεί, συνιστά παν γεγονός αναπότρεπτο ή ανυπέρβλητο και απρόβλεπτο κώλυμα, συνεπεία του οποίου ο ενδιαφερόμενος τελεί σε πραγματική αδυναμία να επιμεληθεί των υποθέσεών του είτε αυτοπροσώπως, είτε διά τρίτου προσώπου.

5. Επειδή στην προκειμένη περίπτωση ο εκκαλών, κελευστής του Π.Ν., ο οποίος είχε τεθεί σε απόταξη με την υπ' αριθ. 21604/2166/5.10.1966 απόφαση του Υφυπουργού Εθνικής Άμυνας (390 Γ') υπέβαλε την από 28.5.1990 αίτηση για την αποκατάστασή του κατ' εφαρμογή των διατάξεων του ν. 1447/1984. Με την από 21.10.1991 απόφαση του μικτού ειδικού συμβουλίου του άρθρου 4 του ν. 322/1976 απορρίφθηκε η αίτησή του με την αιτιολογία ότι αυτή δεν υποβλήθηκε μέσα στο χρονικό διάστημα από 8.5.1989 μέχρι 8.8.1989, όπως προβλέπεται από το άρθρο 21 του ν.1848/1989. Με την εκκαλούμενη απόφαση η ανωτέρω αιτιολογία κρίθηκε νόμιμη και επαρκής και απορρίφθηκε ο προς δικαιολόγηση του εκπροθέσμου ισχυρισμός του εκκαλούντος ότι από 8.5.1989 μέχρι 8.8.1989 δεν μπορούσε να υποβάλει αίτηση διότι έκανε υπερπόντια ταξίδια, με την αιτιολογία ότι ο λόγος αυτός δεν συνιστά λόγο ανωτέρας βίας αφού μπορούσε να επιμεληθεί των υποθέσεών του είτε ο ίδιος είτε δια αντιπροσώπου. Η κρίση αυτή του δικάσαντος εφετείου είναι νόμιμη και επαρκώς αιτιολογημένη, οι δε λόγοι εφέσεως με τους οποίους προβάλλεται ότι ο εκκαλών δεν ηδύνατο να λάβει γνώση της παρατάσεως της προθεσμίας που εδόθη με το άρθρο 21 του ν. 1848/1989 και να καταθέσει εμπροθέσμως αίτηση αποκαταστάσεως, ως εκ της παραμονής του στο εξωτερικό μέχρι 23.3.1990, η οποία συνιστά περιστατικό απρόβλεπτο, είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι διότι ούτε άγνοια νόμου συγχωρείται ούτε το γεγονός ότι ο εκκαλών, ως μέλος πληρώματος εμπορικού πλοίου που εκτελούσε πλόας εξωτερικού, ευρίσκετο εκτός Ελλάδος αποτελεί γεγονός απρόβλεπτο και άρα λόγο ανωτέρας βίας.

6. Επειδή, συνεπώς, η κρινόμενη έφεση πρέπει να απορριφθεί.

Διά ταύτα

Απορρίπτει την έφεση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου και

Επιβάλλει στον εκκαλούντα την δικαστική δαπάνη του Δημοσίου που ανέρχεται στο ποσό των δεκατεσσάρων χιλιάδων (14.000) δραχμών.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 18 Μαρτίου 1999 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στις 16 Μαρτίου 2000.